

24.6.2010

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Ref.: Petiția nr. 1720/2009, adresată de Vince Llewelyn, de cetățenie britanică, privind nerecunoașterea de către Franța a parteneriatului civil britanic și obligația partenerului său de a obține viză

1. Rezumatul petiției

Petiționarul, care a încheiat în Regatul Unit un parteneriat civil cu un cetățean al Noii Zeelande, vrea să lucreze în Franța, dar partenerul său nu îl poate însoți fără viză. Conform petiționarului, spre deosebire de soții cetățenilor Uniunii Europene, partenerii nu au dreptul la viză de lungă ședere pentru reîntregirea familiei, singurele opțiuni disponibile fiind vizele pentru contracte de muncă pe durata vacanței, vizele turistice sau cele de studii. Petiționarul consideră că această situație constituie un act de discriminare.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 1 martie 2010. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 202 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 24 iunie 2010

Conform legislației UE în vigoare¹, Franța are dreptul de a impune resortisanților țărilor terțe să dețină o viză de intrare. Cu toate acestea, în temeiul Regulamentului 539/2001, resortisanții Noii Zeelande pot călători fără viză în statele membre ale UE pentru perioade scurte de ședere.

¹ Regulamentul nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (JO L 81, 21.3.2001, p. 1).

Articolul 2 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2004/38/CE¹ prevede că partenerii înregistrați au dreptul să însoțească sau să se alăture unui cetățean al Uniunii în statul membru gazdă care consideră parteneriatele înregistrate drept echivalente căsătoriei.

Cu toate că legislația franceză prevede parteneriatul înregistrat (Pacte Civil de Solidarité - PACS), ea nu tratează parteneriatul înregistrat drept un echivalent al căsătoriei. În schimb, atunci când o persoană urmărește intrarea și șederea în Franța în calitatea sa de partener înregistrat al unui cetățean al Uniunii, autoritățile franceze sunt obligate, în temeiul articolului 3 alineatul (2) din directivă, să faciliteze intrarea și șederea, în conformitate cu legislația națională. Acest lucru înseamnă că autoritățile trebuie să realizeze o analiză amănunțită a circumstanțelor personale ale partenerului. Refuzul dreptului de intrare și ședere trebuie să fie justificat, notificat în scris și supus unei căi de atac. Aceste cerințe se aplică în cazul fiecărui parteneriat înregistrat, indiferent dacă este vorba de cupluri între persoane de același sex sau de sex opus.

În ceea ce privește nerecunoașterea de către autoritățile franceze a parteneriatului civil contractat de către petiționar și partenerul acestuia, Comisia a adresat deja o scrisoare autorităților franceze în legătură cu dificultățile cu care se confruntă în Franța cetățenii britanici care au încheiat un parteneriat civil în Marea Britanie și care nu pot nici să beneficieze de recunoașterea acestuia în Franța, nici să încheie un *pact civil de solidaritate* întrucât aceștia nu sunt celibatari. Comisia a subliniat faptul că impactul unei situații de acest gen în plan personal, administrativ, patrimonial sau economic este de natură să împiedice cetățenii UE în cauză să se bucure pe deplin de dreptul acestora de ședere în Franța. De asemenea, ea a precizat că aceste dificultăți ridică probleme legate de legislația UE, în special cu privire la principiul nediscriminării pe motiv de cetățenie, și de dreptul de ședere al cetățenilor Uniunii.

Pentru a soluționa aceste dificultăți, Adunarea Națională a adoptat, la 28 aprilie 2009, un amendament la articolul 515-1-7 din Codul civil francez, prin care „*les conditions de formation et les effets d'un partenariat enregistré ainsi que les causes et les effets de sa dissolution sont soumis aux dispositions matérielles de l'Etat de l'autorité qui procède à son enregistrement*”². Nu este de competența Comisiei să interpreteze această dispoziție națională. Cu toate acestea, Comisia estimează că acest amendament va pune capăt dificultăților cu care s-a confruntat petiționarul în momentul în care aceasta a dorit să călătorească în Franța.

¹ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

² Amendament publicat în Jurnalul Oficial din 13 mai 2009. *Condițiile de încheiere a unui parteneriat înregistrat și efectele acestuia, precum și cauzele și efectele dizolvării sale se supun dispozițiilor de fond ale statului autorității responsabile cu înregistrarea respectivului parteneriat* (traducere neoficială).